

LÓRINCZ P. GABRIELLA

REZGÉS

*Apró házak
Az apró hazán,
Fölötte apró
Madarak.
És távolodva,
Ahogy a vonat a
Síneken, az idő,
A gondolat szalad.
És gyors az áprilisi
Eső,
És sietős a
Rügyfakadás,
Hangosan nőnek a lombok,
Hangos a százszerű
Tulipán...
A lét is csak vonat,
Néha utas vagyok,
Néha vasút.
És pilóta vagyok,
Meg óriásrepülő,
Üvegen csorgó esőcsepp,
Határtalan mező
És tó is, feneketlen,
Fodros...
De még sosem álltam meg.
Mozgok, mint
Játszótéri csúszda,
Mozgok, mint
Minden tárgy mozog,
S a hangos siető világban
Magam is mozdulat vagyok.*

SZÜLETÉSNA POMRA

/ József Attila után szabadon/

*Mit eddig oly
 Sokan leírtak,
 Írom ma én,
 Nem hívtak,
 Csak vagyok
 Sután,
 S írhatnám
 Bután, hogy
 Véletlen jött
 A rím
 Kéretlen.
 A nem
 Hívott harminccal
 Mit kezdjek?
 Gurul, mint az
 Ezüst, (épp ennyi volt)
 Ha Júdás keze
 Megmered...
 Érkezett újabb
 Évemen köszöntöm
 Magam (magam).
 Ha telt már sok száz,
 Telik most
 Borra,
 És holnap reggel,
 Virradóra másnapos
 Félhomály köszönt.
 KI Tudja,
 Aszályt kapok,
 Vagy özönt.
 De mindegy,
 Mert a sor*

*Megszakad.
Utánunk csak kő
Marad.
Ha lehettem volna
Bármí más,
Nem kellett,
És vallomás ez nekem,
Mi eljött most, éltetem
Harmincamat a
Verőfényes március
Délután.
Mondom csak
Nekem, hogy magamhoz
Mindig hű leszek
És Hozzád örökké,
Istenem.*